

Kapitel 3 – Tafi Atome, Ghana

Afia sad på en træstub midt i den lille skov og så sig omkring. I flere dage havde hun været på udkig efter Minga og hendes unge. Men de havde ikke vist sig. Der var masser af aber i skoven, men Minga var hendes yndlingsabe. Hun tænkte tilbage på den dag for et par år siden, da hun havde fundet den i skovbunden. Den lå og peb ynkeligt, og det viste sig, at den havde brækket benet. Hun havde taget den med hjem til sin bedstemor.

Bedstemor var god til at helbrede. Folk fra andre landsbyer gik gerne langt for at spørge hende til råds og få hjælp, når de var syge. Afia hjalp hende med at samle planter og lave forskelligt medicin. Da Afia kom med den skadede abe, så hendes bedstemor ikke helt glad ud. "Når du kan helbrede mennesker, så kan du vel også hjælpe en abe," mente Afia. "Ja, det kan jeg, nikkede bedstemor, men aberne lever jo deres eget liv her i skoven, så måske skal vi ikke blande os i det." Afia tænkte så det knagede. Den abe skulle altså reddes. Bare hun kunne sige noget, der kunne overbevise bedstemoren. "Men måske er der en mening med, at jeg fandt den," sagde hun stille. Bedstemor lagde en hånd på hendes hoved og så ned på aben. "Lad os kigge på den," sagde hun endelig.

Heldigvis fik de sat det brækkede ben sammen, og da aben, som Afia i hemmelighed kaldte Minga, var rask, slap de den ud i skoven. Den klarede sig fint. Sidste år havde den fået sin første unge. Men den blev ved med at komme hen til hende, når hun sad på træstubben og læste.

Det puslede i de tørre blade. Lyden fik Afia til at slippe tanker og se sig omkring igen. Et par aber løb forbi og kravlede op i et af de høje træer. Men det var ikke Minga og hendes unge. Hun måtte give op og gå tilbage til huset. Det var tid til at lave aftensmad.

Da hun gik forbi brønden, kom Muki løbende. "Nå, der er du, bedstemor sendte mig ud for at lede efter dig. Hun har brug for mere vand til aftensmaden." Muki var hendes fætter og bedste ven. Han havde heldigvis fyldt en spand med vand. Hun tog den på hovedet og gik ned mod huset. "Jeg spiser sammen med jer i aften," råbte han efter hende. Det var godt. Måske ville han hjælpe med at finde Minga.